

తెలివి ఒకరి సొమ్మా

1

“నువ్వు వాళ్ళమ్మాయిని వెంటేసుకుని తిరుగుతున్నావని చూసినవాళ్ళు చెప్పారు. నీ ఆసలు ఉద్దేశం యేమిటో నాకు తెలియదు గానీ, వాళ్ళకూ మనకూ తరతరాల వైరం ఉన్నది. ఆచారాలు వేరు, నీకు మంచి సంబంధం చూస్తున్నామూ తొందరపడకు” అని తల్లి తులశమ్మ వార్నించింది.

కొడుకు ఫణిభూషణ్ కి ప్రమోషన్ ఇచ్చింది, రాబడీ హోదా పెరిగాయి, అందరకూ నచ్చిన సంబంధంకోసం చూస్తున్నారు.

తండ్రి సూర్యారావుగారు రిటైర్డ్ డి. ఇ. ఒ. వార్తలు వింటూనే వున్నాడు.

వాళ్ళు చేయని అన్యాయం లేదు. ఇంటి, ఇంటిమీద పడి తినటం, డబ్బు చేతిలో పడితే దై వానిక్కూడా వెరవరు. మందు పెట్టి పరలోకానికి పంపి, అది నాచురల్ డెత్ అని భీమా సంస్థని నమ్మించి డబ్బు లాగారు. యెక్కడెక్కడి డబ్బూ చాలదు, నీ సంపాదన యే మూలకి, వాళ్ళమ్మాయిని నెత్తినెక్కించుకో వోకు. నలుగురి నోళ్ళలో నానుతున్నావు, యే గోడ మీద చూసినా, మీ యిద్దరి పేర్లూ కలిపి బొగ్గుతో వ్రాయబడి కంట బడుతున్నాయి. చెడ్డపేరొస్తే మంచి సంబంధం తప్పిపోదూ? తండ్రి సొమ్మంగానే హెచ్చరించి లై బ్రరీవేపు వెళ్ళాడు.

అదే విధంగా చెల్లీ, తమ్ముడూ, అన్నా, పిన్నీ, మామయ్యా, తప్పు చూపిస్తూ వార్నింగ్ ఇస్తునే ఉన్నారు.

ఆ అమ్మాయి నీతోనే కాదు చాలామందితో తిరుగుతున్నది మామయ్య ఉవాచ.

వాళ్ళమ్మమ్మ యింట్లో అన్నీ అమ్ముతూ డబ్బు చేసుకుంటున్నది, పిన్ని వలికెను.

వాళ్ళ మేనమామ బ్రాకెట్ ఆడతాడు.

దాని పినతండ్రి చిట్ ఫండ్ అని బిజినెస్ పెట్టి మోసం చేసి, దొరికితే దొంగ, దొరక్కపోతే దొర! అనే సామెతలాగా దొర అని పేరు మోశాడు.

దాని పెత్తండ్రి స్కామ్స్ లో యితుక్కుని అరెస్టయినాడు.

వీళ్ళకి చాలా తెలుసే. వైరమున్నా వాళ్ళ వివరాలన్నీ తెలుసుకుంటారన్నమాట అనుకున్నాడు ఫణి. అందరికీ నచ్చిన సంబంధం రానే లేదు. తప్పించుకోలేనా అనుకుని ఫణి తన ఆనందం తను చూసుకున్నాడు. దాచినకొద్దీ పైకి వచ్చింది ఆనందానికి మూలం. యెన్ని అబద్ధాలు సృష్టించినా సత్యం దాగదు గదా పైకి వస్తుంది.

ఫణి తండ్రి అయినాడని తల్లిదండ్రులూ, బంధువులూ విన్నారు. లా ప్రకారం తమనేమీ చేయలేరని సరిపెట్టుకున్నారు. యేది పొక్కినా సంబంధాలు వస్తూనే ఉన్నాయి.

ఫణి భూషణుని చాలా దూరానికి వేశారు, తన ప్రీనెక్కడో దాచాడని సరిపెట్టుకున్నారాత్మీయులు.

2

ఫణికి చిరాకెత్తింది, విసుక్కున్నాడు, చెయ్యి చేసుకోలేదు గానీ, నోటి దుడుకు యెక్కువైంది.

కోమల బాగా అణిగే ఉన్నది. కానీ కోమలకి అన్యాయం తెలుస్తూనే ఉన్నది. చెబితే విన్నాడు గాదు, డామినేట్ చేశాడు, శరించాడు.

మీకు కోపమెందుకొస్తుంది ఆఫీసరుగారూ! నేను మారుమూల వల్లెలో దాక్కునే ఉంటానంటే చెమిటి మనిషిలాగా చూస్తీరి. తెచ్చి దగ్గర పెట్టుకుంటీరి, నేనైతే మీరిచ్చే దాంతోనే తృప్తిపడి ఉండేదాన్ని. ఇచ్చిందే సరిపెట్టుకోటం నాకు చేతాను. అహం వలన మీవాళ్ళు చెప్పిన హితమూ తలకెక్కలేదు. నేను చెప్పిన మంచి చేద్దేంది, ఇప్పుడనుకునేమిటి లాభం. చేతులు కాలాక ఆకులు పట్టుకున్నారు అన్నది, నిలబడే ఉన్నది, భోజనం పెడుతున్నది.

ఇంతదూరం యింతమంది రాగలరనుకోలేదు, ఒకళ్ళూ యిద్దరూ వస్తే పంపివేయలేనా, అంత లోభిని కాదే అనుకున్నాను, మీ తండ్రి యీ పూళ్ళోనే మకాం పెట్టారు. దళితులకి, కోయవారికి చెట్టుకింద చదువు చెప్పటం తప్పితే మరో జాబ్ గౌరవంగా తోచలేదటనా, జబర్దస్తీ చేసి, ఆఫీస్ లోనే పూన్ల యెదుట డిమాండ్ చేస్తారనుకోలేదు. అదేం కల్చర్! నువ్వు మంచి ఘనమైన జాబ్ చూపించూ అదే చేస్తానూ అని విషపునవ్వు నవ్వుతాడు నీ సోదరుడు కోమలవేపు చూడకుండానే అన్నాడు ఫణి.

న్యాయం చూడాలి. మీ తరపువారూ యింత దూరం వస్తున్నారు. వారు డిమాండ్ చేసినవీ యిచ్చి పంపుతున్నారు, మీది స్వయంకృతావరాధమే, ఊరిగల్లాగా చెవినిల్లు కట్టుకునీ,

కందిరిగల్లాగా కుట్టినా అరిచినా మీ చెవిలో దూరలేదు, పోలీస్ ఆఫీసర్లు మీకు అందుబాటులో ఉన్నారు. యేదో మిష పెట్టి అరెస్ట్ చేయించి కటకటాల వెనక్కు నెట్టండి. 'ఇవ్వను, లేదు' అని మొహం మీద అనేయండి అన్నది, చివరికొచ్చాడు పెరుగు వడ్డించింది కోమల.

ఇంట్లోనే ఉండి యిదీ చాలా తెలుసుకున్నదే. యెవరు చెప్పివుంటారు? అని అనుకుని, చిడిముడిపాటుతో పెరుగు అన్నం సగమే తిని లేచాడు.

వదిలేశారేం? పెరుగు పులిసిందా? అన్నది.

షటప్, పులవలేదు. నీ మాటలే పుల్లగా పున్నాయి. నేనలా అన్నీ ముఖంమీద అనలేనని తెలిసే జబర్దస్తీ చేయటానికి పెరవటం లేదు. ఈ మాట బదిలీ వచ్చిందా వెళ్ళిపోతాను. నువ్వు నీవాళ్ళూ యీ వూళ్ళో ఉండండి, నేనున్న ఊరు రావద్దు, నాకు తోచింది వంపుతాను, అందులోనే నీ వాళ్ళకూ భాగం పెట్టుకో, చేయి తుడుచుకుని బెడ్ రూమ్ వేపు వెళ్ళాడు. కోమల వెంట వెళ్ళి కోటా నెక్ టై అందించింది.

మీరు వెళ్ళిపోతే నేను మిగులుతాను ఆఫీసరుగారూ! నేనున్న యీ లంక గవర్నమెంట్ క్వార్టర్స్, ఇది అప్పగించే యద్దూ డెలివరీ వస్తున్నది, వో వేళ డెలివరీకి మరి కొంచెం కావాల్సి వస్తుండేమో, యెవరినడగాలీ, మీకి వ్రాయాలా? అటు తిరిగి టై బిగించుకుంటున్నాడు ఫణి, బూట్లూ స్టాక్సు తెచ్చి కింద వుంచింది కోమల.

తనంత గొప్పవాడిని గేలిచేస్తున్నదని మండిపోయింది ఫణికి. మా నాన్న చెప్పినట్టు యెక్కడెక్కడి డబ్బూ చాలటం లేదు దీనికి అనుకున్నాడు. ఇటు తిరిగి వడగ విప్పినట్టు చూశాడు. మా నాన్నకు వ్రాయి పంపుతాడు అని కుర్చీమీద కూచుని ఖూట్లు యెక్కించి లేసులు బిగిస్తు వంగాడు ఫణి.

కోమల అయ్యా! అని నోటిమీద చెయ్యి వేసుకుని, హవ్వ! అని లోపలే అనుకుని,

ఈ యింటిమీద కాకి ఆ యింటిమీద వాలదనేది ఓపెన్ సిక్రెట్ ఆఫీసరుగారూ! పోనీ జాబ్ చూసుకోనా? అన్నది నవ్వాపుకుంటూ.

వీల్లేడ్! అని చరచరా వెళ్ళి జీప్ లో కూచుని చక్రం వట్టాడు ఫణి.

3

మళ్ళా కాలం దొర్లింది. సూర్యుడాగుతాడా!

సాయంత్రం వీధి చిమ్మి యింట్లోకి పోతుండగా గేటు చప్పుడై తే వెనక్కు తిరిగింది కోమల. చేతిలో కొండచీపిరి కింద వదిలేసింది. నోటిమీదికి చెయ్యి పోయింది.

ఆ వూరు బాగాలేదూ? భార్యా అనుకూలవతి గాదా? పెళ్ళి చేసుకున్నాడు, చాలా డబ్బుతో వచ్చింది అమ్మాయి అని మీ వాళ్ళూ మావాళ్ళూ అనే పక్షపాతం లేకుండా వార్తలందించారే, ఈ వూళ్ళోనే వుంటిని, పంపింది సరిపెట్టుకుంటిని, యేం పని మీద రావాల్సి వచ్చింది ఆఫీసరుగారూ! అలా అంటూ లోపలికి దారి తీసింది కోమల.

మొదట ఆశ్చర్యపోయినాడు అపీనరు. కోమల చిక్కి శల్యమైంది, మాసిన చీరా రవికా, జుట్టు పూడిపోయింది, తర్వాత దెప్పిందని కోవమొచ్చింది, ఇవేం పరిసరాలో, ఈ యిల్లు యెట్లా పట్టిందో అనుకున్నాడు, అవమానం, ఇది నా వైఫ్ కాదూ? లోపలికి నడిచాడు.

మర్యాదలై నై, దీపాలు వెలిగి నై, భోజనం వేళైంది, పీట వాల్చి, అల్యామినియం పళ్ళెం పెట్టి రుచిగా భోజనం పెట్టింది కోమల. కొడుకు తాను గీసిన బొమ్మలకి వాటర్ కలర్స్ పూస్తున్నాడు. కూతురు పుస్తకం చూస్తు, తాళం వేస్తు చిన్నగా పాడుతున్నది. పక్కగా నులకమంచం దానిమీద పక్క, దానిమీద పావ పడుకుని రెండువేపులా పున్న కుక్కపిల్ల బొమ్మతోనూ, కుందేలు బొమ్మతోనూ, ప్లాస్టిక్ బంతి రంగుల దానితోనూ ఆడుతున్నది, రెండో యేడు.

మంచి యిల్లు చూసుకోకపోయినా లొకలిటీ బాగాలేదు. తెలివితేటలూ, సమర్థతా యేవీ? అని గేలి చేయాలని ప్రయత్నించాడు.

మంచి యింటికి మంచి అద్దె యివ్వద్దూ? జాబ్ చేసుకోనా అంటే వీల్లేద్: వీల్లేద్: అని వెళ్ళిపోతిరి.

మంచి తిండి తినచ్చుగా. నెయ్యి వాసన చూసి ఉట్టి మీదుంచావా? పచ్చడి మెతుకులు తిన్నావా?

నాకిచ్చినదాంట్లోనే మావాళ్ళకూ భాగం పెట్టుకోవచ్చని అనుమతించి వెళ్తిరి. వాళ్ళ సైకాలజీ తెలుసే మీకూ? ఓసారి రుచి చూశారు.

మా నాన్నకు వ్రాసి తెప్పించుకోలేదూ?

ప్రవాశాను, అంతమటుకు మీ ఆజ్ఞ ఉల్లంఘించలేదు. తక్కింది మీరు వెరిఫై చేసుకోండి, నేను మీకు ముందే చెప్పాను దండగ అని.

ఫణి వినబడనట్టు చూశాడు, పదార్థాలు బాగున్నాయి, భోజనం బాగున్నది, లేచాడు, మరునాడు మధ్యాహ్నం ప్రయాణమౌతూ అన్నాడు.

నేను నిన్ను తీసికెళ్ళదలచుకున్నాను, నాకు హక్కున్నది, నాకా కన్నడ వంటవాడు వండేవి పడలేదు, నౌకర్లు యిల్లు అందంగా వుంచటం లేదు.

ఆశ్చర్యంగా చూసింది కోమల, వంటవాడెందుకూ? ఆమె వండదా? ఇల్లు అందంగా వుంచదా? అన్నది.

ఆమె యెవరూ? అన్నాడు దేబెలాగా చూస్తూ!

ఈమాట నవ్వింది కోమల. భార్యా! నన్నెట్లా తీసికెళ్తారు? స్వర్గానికి పోయినా సవిత్రపోరు తప్పలేదని, నాకు సవిత్రపోరు రుచి చూపించదలచుకున్నారా? అన్నది.

ఇడియట్! సవిత్ర లేదు, చట్టుబండలు లేదు?

ఇంకా ఆశ్చర్యం! ఆమెనూ తెచ్చుకోరా? పెళ్ళాడారుగా? యేమిటి యిబ్బంది, రానంటుందా?

విసుగ్గా చూశాడు ఫణి.

పెళ్ళి లేదు పెటాకుల్లేదు, పెళ్ళిచూపులనాడు అంతా నిశ్చయం కాబోతుండగా, పెళ్ళికూతురు లేచి బ్లంట్ గా చెప్పింది నాకు బొల్లి వచ్చింది, వశ్యంతా పాకుతున్నది, తర్వాత తెలుసుకుని వదిలేస్తారేమో, లాయరెదుట వదిలేయను అని వ్రాసి యాయండి. అంశ్య నిఘారం కన్న ఆది నిఘారం మేలు.

బొల్లి ఆయినా కుష్టు ఆయినా వదలేయను అని వ్రాసి యివ్వాలి అన్నది. దాంతో అంతా తారుమారైంది, మా వాళ్ళంతా తెల్లబోయారు.

వుంకోటి మంచి సంబంధం కుదురుతుందేమో తొందర పడకండి అన్నది నిదానంగా.

నీ సలహా వాకబ్బర్లా, నేను మా పూరు వెళ్ళి వస్తా తయారుగా వుండు, అలా అని లెదర్ బాగ్ అందించాడు. పిల్లల్ని ముద్దుచేసి వెళ్ళాడు ఫణి.

4

చెప్పేది చెవిన వేసుకోరా? ఇదివరకోసారి జోస్యం చెబితే పెడచెవిని బెట్టారు. మీవాళ్ళనూ లెక్కచేయలేదు అంటున్నది కోమల. వాలుకుర్చిలో వున్నది. ఫణిభూషణ్ బెడ్ మీదున్నాడు.

యేమిటి నిద్రవేళ నీ నస. రొట్ట పెట్టద్దని చెప్పాను. నామీద నీకధికారం లేదు, నేనే అధికారిని, నీకు స్తోమతా లేదు. స్టేటస్మాన్ లేదు, నన్ను నిద్రపోనీ, ఆఫీస్లో పని యెక్కువగా ఉన్నది అని ముసుగుతన్నాడు ఫణి.

పైన సీలింగ్ ఫాస్ తిరుగుతున్నది. చిన్న యెర్ర దీపం గోడకున్న అందమైన ప్లేమ్ వెనక వెలుగుతున్నది. నేల మీద చాప, దానిమీద పరుపు, దానిమీద రబ్బర్ షీట్, దానిమీద మంచి దుప్పటి, దానిమీద నాలుగేళ్ళ బిడ్డ నిద్రపోతున్నాడు, కోమల ఆలోచిస్తున్నది.

తెలివి ఒకరి సొమ్మా తీసిపెట్టుకోబానికి, యెవ్వడు తెలివి వస్తుందో యీ అఫీసరుకి? నవ్వితే పూరట కలుగుతుందా? మా

నాన్న వూళ్ళో లేడట, చెతిదండ వద్ద నెప్పిగా ఉన్నదని వట్నంలో డాక్టర్ని కన్సల్ట్ చేయాలని వెళ్ళాడుట, నీ ఉత్తరం అందలేదుట ఆయనకు, అందేదాకా ఉత్తరం పడేస్తూనే ఉండాల్సి, నీదే తెలివితక్కువ. మా నాన్న చాలా దయగలవాడు అని నిశ్చింతగా నవ్వాడి ఆఫీసర్.

నాకరు కూతుర్ని పనిలో పెట్టుకుంటామని అడుగు తున్నారు తాసీల్దారుగారి భార్య. నువ్వు నచ్చ చెప్పి పనిలో పెట్టి నాలోజులుండిరా అన్నాడు. వాళ్ళు పెట్టరండి ప్రతి దానికి కులం పోతుంది, పనిపిల్ల అంటారు అని చెప్తే వినిపించు కోకపోగా, తాను స్వయంగా ప్రయత్నించారు. వాళ్ళు లొంగకపోగా ఆ పిల్ల తండ్రిని తల్లిని వాటేసుకుని యేడుస్తూ నాకన్నం పెట్టలేరా. నేను మీకు బరువై నానా, పెళ్ళిచేసేయ్ నాన్నా వెళ్ళిపోతాను అన్నదిట. అదంతా అభినయంతో సహా చెప్తూ, అయ్యో! యింత నాటకం వేయాలా? మేము పనిలో పెట్టము అంటే సరిపోలా? అని ఒకటే నవ్వు. ఈమాటే మౌతుందో! మతిలేని మనిషితో సరసమేమిటి, ఆ సైకోతో తిరగద్దు, నిందలు వినలేకుండా ఉన్నాను. అంతగా ఎక్స్ప్రెస్ యెఫేర్సు మీద మోజుపుడితే అలోగ్యం డబ్బా జాబ్ వున్నా మెకు టోపీ పెట్టండి. మీరే టోపీ పెట్టించుకుంటున్నారు అని కళ్ళ నీళ్ళరికడుతూ నవ్వుతూ సలహా ఇచ్చింది కోమల.

నేను తెలివితక్కువ వాడినంటున్నావా? నే నా మె ను మార్చి, నయం చేయించి దేవతలాగా చేయగలను అంటే, నాకు దురుద్దేశం లేదు. ఇది యెఫేర్ కాదు. నీ తల బిరుసెక్కు తున్నది, వెర్రితలలేస్తున్నది అని వెళ్ళిపోయాడు ఫణిభూషణ్.

5

కొడుకు దిలీప్ డిస్ట్రిక్టు ఫస్ట్ వచ్చాడట. ఫణిభూషణ్ టీపార్టీ యిచ్చాడు. లానెస్ మీద కుర్చీలలో అతిథులు నిండి పోయారు. కోమల ఒక కుర్చీలో వున్నది. పక్కనున్న శిరీష సి టి వో భార్య, ఇంరాజిరానీ అనే ఆమె ఇండస్ట్రియలిస్టు భార్య. వాళ్ళిద్దరూ పలకరిస్తుంటే జవాబు లిస్తున్నది కోమల.

ఫణిభూషణ్ లాన్సెమధ్య నిలబడి అందర్ని వలకరిస్తూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ యేదో చెపుతున్నాడు. టూ స్వీట్స్ టు హాట్స్, ఐస్ క్రీమ్, కాఫీ సర్వ్ చేస్తున్నారు హ్యూస్.

“అయ్యో ! అలా చేస్తుందనుకోలేదు. మెడిసిన్స్ టిటికీ లోంచి అవతలకి పారేసి, తీసుకుంటున్నానని నమ్మించింది. ఫెన్సు పక్కన పడివున్న మందుసీసాలు ఆయా, నౌకరు తెచ్చి చూపారు. మంచి బిల్డింగ్ లో వుంచితే, విశ్రాంతిగా సంతోషంగా వుండి ట్రీట్ మెంట్ పనిచేస్తుందని వుంచితే, అయ్యో ! అద్దె చెల్లించక బకాయిపడింది. అదంతా నే చూసుకుంటానన్నా నుట. ఆ యింటి యజమాని నాముక్కుపిండి ఆర్పెల్ల అద్దె లాగాడు. నేనేట అక్కడుంచింది. నేనే బాధ్యుడినట. ” అని నవ్వుతున్నాడు.

“మీరు డాక్టరిచ్చిన వార్నింగ్ తీసుకోలేదు సార్ ! ముద్దు చేయొద్దు, లొంగద్దు. ఆమె చెప్పినట్లు ఆడద్దు. ఆమె పన్నీని ఆమె చేసు కోవాలి. మెల్లిగా అలవాటౌతుంది. ” అని సలహా యిస్తే మీరు పాటించలేదు. ” అని డి ఐ జి నవ్వుతూ కాఫీ తాగుతున్నాడు.

“ అంతా ! అంతెక్కి పోతుందనుకోలేదు. దయగా స్నేహంగా వుంటే సంతోషిస్తుందనుకున్నా. ఆ చుట్టు పట్లంతా అప్పులు చేసింది. నన్ను డిగి వసూల్ చేసుకోమన్నది. యేదో సొమెత వున్నదే. మంచికిపోతే చెడెదురైందని, అలాఅయింది. అఫీసు కొచ్చేసింది. తెయేమని అట. ఇన్ డీసెంట్ గా ప్రవర్తిస్తే పూన్స్ దిమ్మెర పోయారు. ఇంక నోరు విప్పిందంటే అక్కడున్న వాళ్లంతా పారిపోవాల్సిందే. ఇంటి తలుపులు మూయకుండా సినిమా కెళ్లింది. ఇంట్లో టి వి ఆపేయ లేదు. ఇంటి వారొచ్చి ఆపేశారు. వాళ్ళు గెలవలేక యిల్లు ఖాళీచేయమన్నారుట. “ ఇది నామరిదియిల్లు వాడు అఫీసరు. మిమ్మల్నిందర్ని జైల్లో పెట్టిస్తాడు. “ అలా అంటూ యేదందితే అది వాళ్లమీద విసిరేసిందిట. కొంత మందికి గాయాలై నై. ఆమె అత్తీయులూ తగ్గవారే. సంచీ నిండుగా వున్నాళ్ళూ దగ్గరుండి, సంచీ ఖాళీకాగానే యెవరిదోవనవారు చల్లగా జారుకున్నారు. ” అలా చెప్తున్నాడు ఫణిభూషణ్.

వింటున్నవాళ్లు యెంజాయ్ చేస్తూ యెంకరేజ్ చేస్తున్నారు.

“ చివరికి పెద్ద టోపీయే పెట్టింది నాకు. సివిల్ మారేజ్ చేసుకున్నామని సర్టిఫికేట్ చూపించిందట. ఆ యెఫార్డ్ మెంట్ ఖాళీచేయాలి. ఆ సర్టిఫికేట్ ఫోర్వర్డ్ అని ప్రూవ్ చేయాలినేను. అని కదిలిపోతూ, చప్పట్లుకొట్టి నవ్వుతున్నాడు ఫణిభూషణ్.

కోమలా వింటున్నాదిదంతా.

“ ఇప్పుడేవస్తా. ” అంటూ స్త్రీలమధ్యనించి లేచి వెళ్ళిపోయింది.

((((o))))